

PSIHOTRONIKA

Ninoslav Šafarić

Izdavač
Liberata

Copyright © 2010. Ninoslav Šafarić

Grafičko uređenje
Liberata grafički studio

Fotografija na naslovnici
“Oko u ogledalu”
Ninoslav Šafarić

Grafike u knjizi
Dubravka Periša

Psihotronika

Ninoslav Šafarić

Uvod

Ova je knjiga ključ.

Ključ koji otvara vrata prema najvećoj moći.

Moći nad ljudskim umom.

Pisana je tako da, osim osnovnih informacija o povijesti i djelovanju psihotronike, vodi prema prvim koracima u restrukturiranju svijesti.

Koracima koji vode na novu razinu osobne i kolektivne evolucije.

Povijest psihotronike

Psihotronika je sposobnost upravljanja sviješću i vitalnim funkcijama druge osobe na daljinu.

Pojam su prvi koristili sovjetski znanstvenici za vrijeme hladnog rata, u nizu parapsiholoških istraživanja koja su se provodila u 14 istraživačkih instituta, sa ciljem razvoja mentalnih sposobnosti, koje bi se koristile za vojne ciljeve.

Pojam psihotronike je na konferenciji psihotroničara u Moskvi 1968. podrazumijevao širok opseg istraživanja, od vančulnog opažanja i telepatije, do izvantjelesnih iskustava, ali je posljednjih desetljeća sveden na sposobnost upravljanja sviješću ciljane osobe ili skupine ljudi.

Prvo zanimanje sovjetskih znanstvenika za parapsihološke pojave počelo je u dvadesetim godinama prošlog stoljeća. Fiziolog Leonid Kažinski, potaknut osobnim parapsihološkim iskustvima, pokrenuo je niz pokusa s telepatiskim utjecajima. Njegov je pristup u skladu s vladajućim svjetonazorom dijalektičkog materijalizma bio usmjeren na neurofiziologiju i biologiju. Shvaćao je realnost telepatiskog utjecaja, želio ga je objasniti i unaprijediti, proučavanjem strukture ljudskog mozga. Njegov rad nastavio je Leonid Vasiljev, također vođen materijalističkim svjetonazorom. Istraživanja su ubrzo prekinuta, da bi se nastavila šezdesetih godina, pod okriljem KGB-a i GRU-a (vojna obavještajna agencija), potaknuta sve prisutnijom parapsihološkom praksom na Zapadu.

Koji je bio cilj sovjetskih znanstvenika i tajnih službi?

Cilj je bio istražiti mogućnost djelovanja na svijest neprijatelja, od utjecaja na odluke političara i vojnog vrha, do mogućnosti likvidacije mentalnom sugestijom.

Da bi to ostvarili, eksperimentirali su sa nadarenim pojedincima poput Nine Kulagine, čije su psihokinetičke demonstracije šezdesetih i sedamdesetih godina bile pomno proučavane i snimane. Prilikom poznatog pokusa 10.3.1970. u Lenjingradskom laboratoriju, nakon uspjeha sa pomicanjem predmeta, željeli su proučiti mogući utjecaj na ljudsku fiziologiju i neurologiju.

Ako Kulagina može mentalnom koncentracijom pomicati predmete i tako prkositi zakonu gravitacije, logično je bilo pokušati i sa njezinim utjecajem na vitalne funkcije. Cilj je bio jasan, upotreba mentalnih sposobnosti da bi se

«nevidljivom silom» djelovalo na neprijatelja koji je udaljen tisućama kilometara.

Ta istraživanja razbila su skepticizam obavještajnih službi SAD-a. Izvješće DIA-e iz 1972. posijalo je paranoju u redovima američke vojske. Izvješće je tvrdilo da će Sovjeti uskoro moći saznati sadržaje najtajnijih dokumenata, utjecati na razmišljanja vojnih i civilnih vođa, prouzročiti trenutnu smrt bilo kojeg američkog dužnosnika iz daljine i onesposobiti iz daljine vojnu opremu. Nema sumnje... paranoja je bila pretjerana. U stvarnosti, sovjetska su istraživanja potvrđivala takve mogućnosti skromnih učinaka.

Ali, strah je posijan, i američka je vlada morala odgovoriti. S obzirom da nisu imali nikoga tko bi mogao djelovati mentalnom sugestijom na daljinu, a nisu pronašli ni psihokinetičara dostojnog Nine Kulagine, okrenuli su se istraživanju vančulnog opažanja u svrhu vojne špijunaže.

I tako je 1972. započeo program parapsiholoških istraživanja na sveučilištu Stanford, nazvan «Star Gate» projekt. Vodile su ga obavještajne agencije CIA i DIA (vojna obavještajna agencija), koje su za provođenje istraživanja angažirale fizičare Haralda Puthoffa i Russela Targa, a objekti su bili vidovnjaci poput Inga Swanna i Vere Feldman. Program je trajao do 1995. i polučio impresivne, ali praktično nedovoljno upotrebljive rezultate. Zaključak... gledanje na daljinu nije dovoljno pouzdano da bi se aktivno upotrebljavalo za vojne ciljeve.

Sudionici projekta su sve više tonuli u egomanske i senzacionalističke pokušaje da sebe predstave javnosti, tako da je projekt morao biti prekinut.

Američka se vojska okrenula ubrzanom razvoju elektronske i satelitske špijunaže.

Danas su gotovo svi sudionici «Star Gate» projekta instruktori gledanja na daljinu, po sustavu koji je razvijen tijekom njihovih istraživanja.

Tajni istraživački projekti koje su provodili SSSR i SAD za vojne ciljeve bili su tijekom prošlog stoljeća samo tajni dio općeg trenda osvještavanja parapsiholoških «fenomena», deseci tisuća entuzijasta ispisivali su povijest svojim demonstracijama, javnim nastupima i istraživanjima. Evolucija je krenula ubrzanim tempom, a usprkos skepticizmu znanstvenog materijalizma i činjenici da takve sposobnosti prkose zakonima klasične fizike, demonstracije su bile sve uvjerljivije. Naravno... bilo je i prijevara, bilo je i manipulacija... Uri Geller, možda najpoznatiji varalica, postao je planetarno popularan svojim javnim nastupima, dok ga nije razotkrio James Randi. Da ne spominjem Sai Babu, slične varalice i mitove Istoka. Bilo je i nerazumijevanja... od suludih

ezoterijskih svjetonazora, do temeljne nemogućnosti da se shvati «mehanizam» parapsiholoških «fenomena».

Danas se u području proučavanja i podučavanja utjecaja na daljinu javljaju mnogi entuzijasti, po mom mišljenju, svi su temeljno na krivom tragu, i zbog toga, u najboljem slučaju, postižu slabe rezultate.

Osnovni pojam koji uporno prati sve istraživače i praktičare je PSI --- neka vrsta nepoznate sile koja putuje kroz prostor i vrijeme, od pošiljatelja do primatelja, ili sveprisutno polje, koje još uvijek ne možemo otkriti uređajima. Dakle, koncept lokalnog univerzuma kakvog opisuje klasična fizika. Tim tragom idu i suvremeni istraživači koji većinom odustaju od nadarenih pojedinaca i okreću se psihotroničkim tehnologijama. Najnoviji pokušaji služe se mikrovalnim snopom određene frekvencije, koji je usmjeren izravno prema cilju utjecaja. Istina, mikrovalovi prodiru kroz lubanju i mogu utjecati na neurološke funkcije. Poznato je da je CIA pokrenula istraživački projekt naziva «Pandora», koji je ostvario odlične rezultate u klasificiranju različitih neuronskih signala za različite mentalne funkcije.

Prema toj klasifikaciji mikrovalna oružja zaista mogu mijenjati svijest i programirati ljudski mentalni sklop. Ali... koja je stvarna učinkovitost takve psihotroničke tehnologije?

Trebalo bi doslovno ispuniti čitave gradove i države mikrovalnim odašiljačima, da bi se ostvarila paranoja potpune kontrole građana, a utjecaj na neki cilj udaljen tisućama kilometara još je u području znanstvene fantastike.

Do koje razine psihotronika može biti djelotvorna?

I... može li pojedinac razviti svoje mentalne sposobnosti i postati učinkovit?

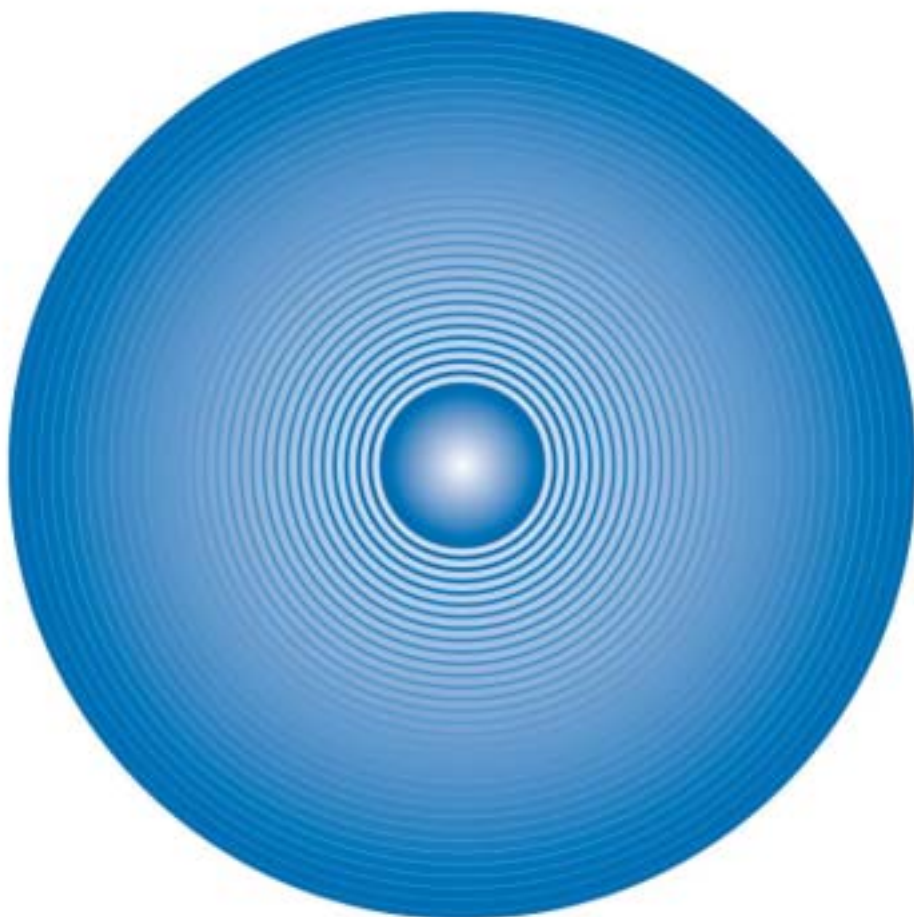
Potrudio sam se da demonstracije u ovoj knjizi budu uvjerljive ali bezopasne; da traju samo dok gledate u grafike. Prema svim mojim saznanjima nemaju trajno štetan utjecaj.

Većina je konstruktivna.

Ipak, ne savjetujem gledanje u grafike duže od deset minuta.

Ovim demonstracijama psihotroničkog utjecaja prepuštate se na vlastitu odgovornost.

Manje hrabri neka samo pročitaju tekstove.

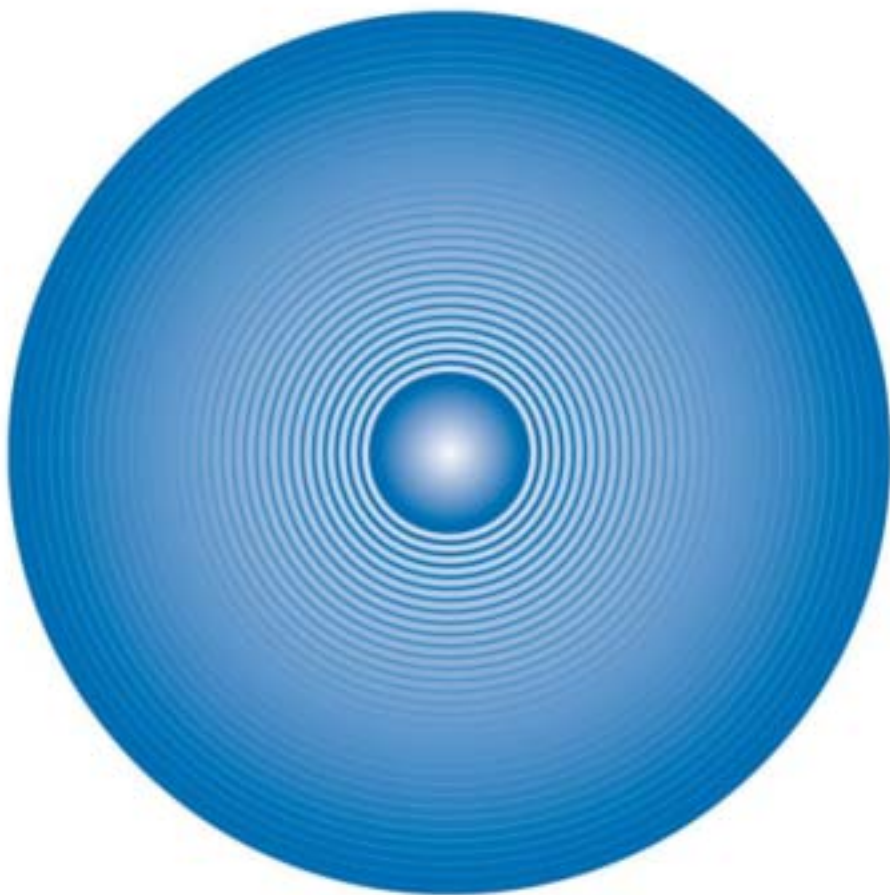

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

Povoljan psihički i fizički utjecaj.

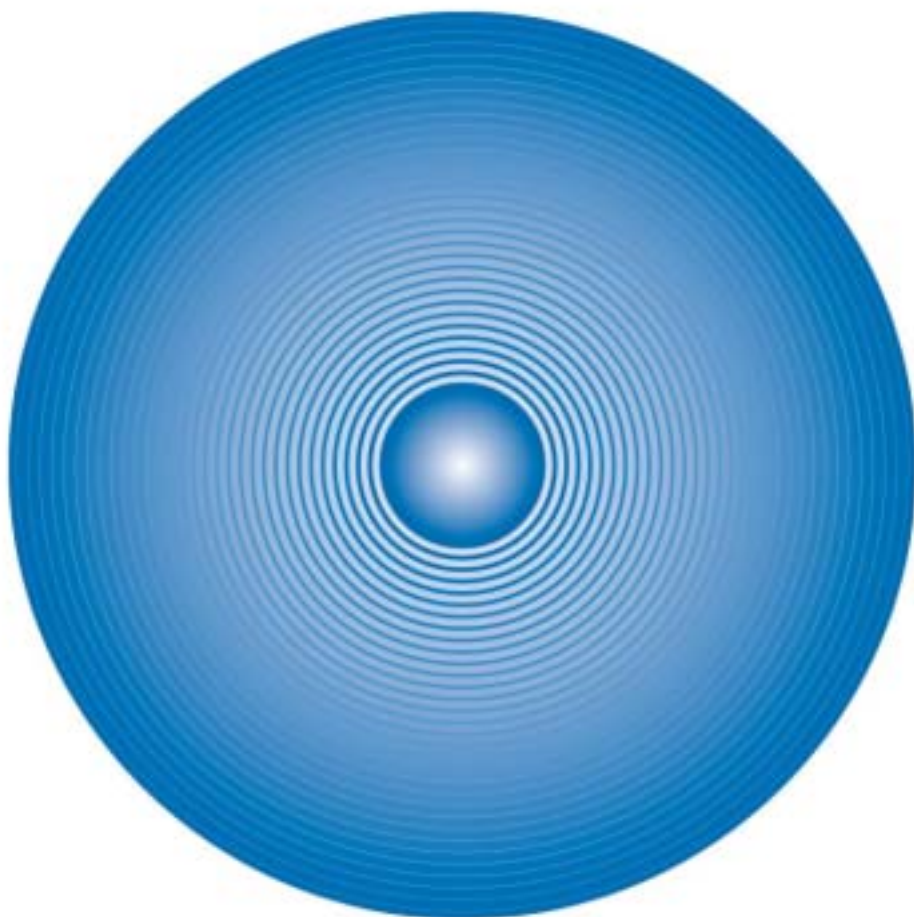
Dobro raspoloženje, osjećaj lakoće u tijelu i uzdižuće energije.

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

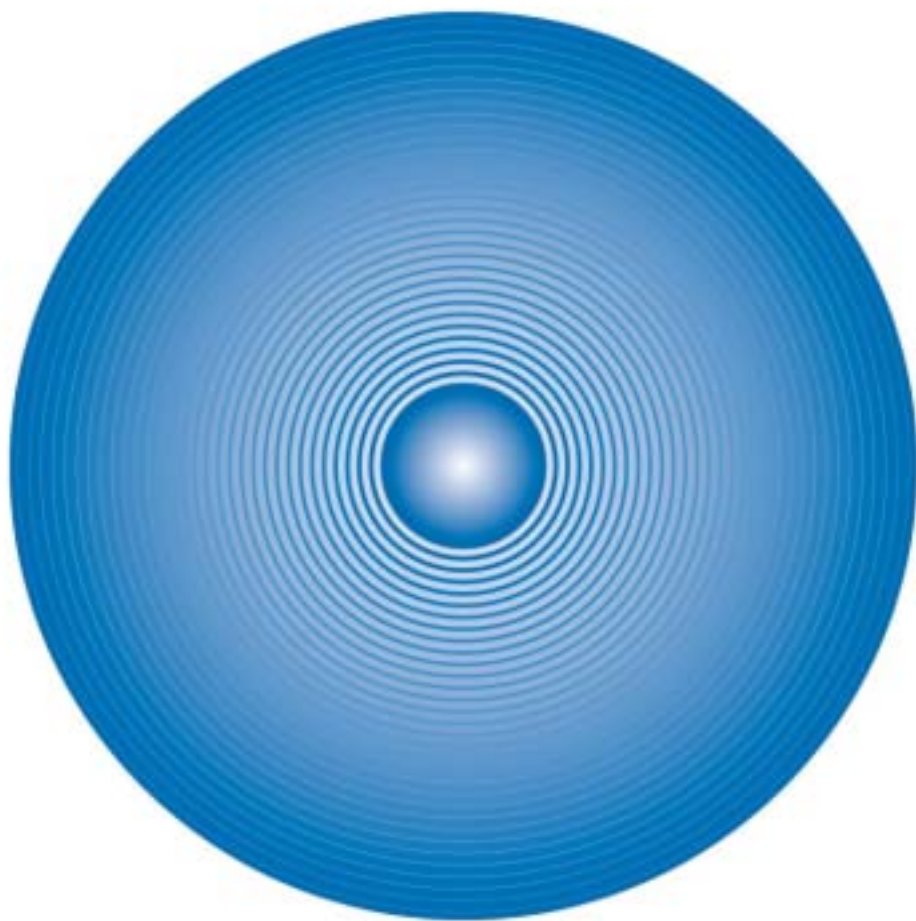
Osjećaj umora, zlovolje, depresije, manjak psihičke i fizičke energije.

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

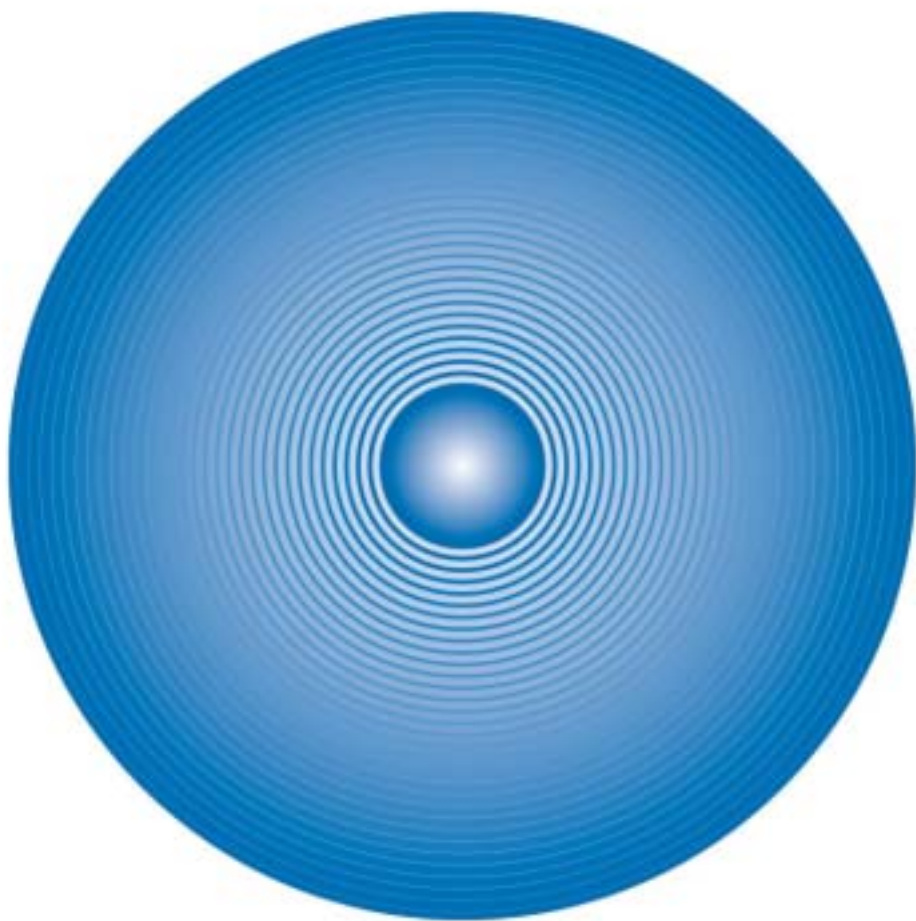
Jačanje fizičke energije, osnaženje mišićnog tonusa.
Utjecaj nema izravno djelovanje na psihi.

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

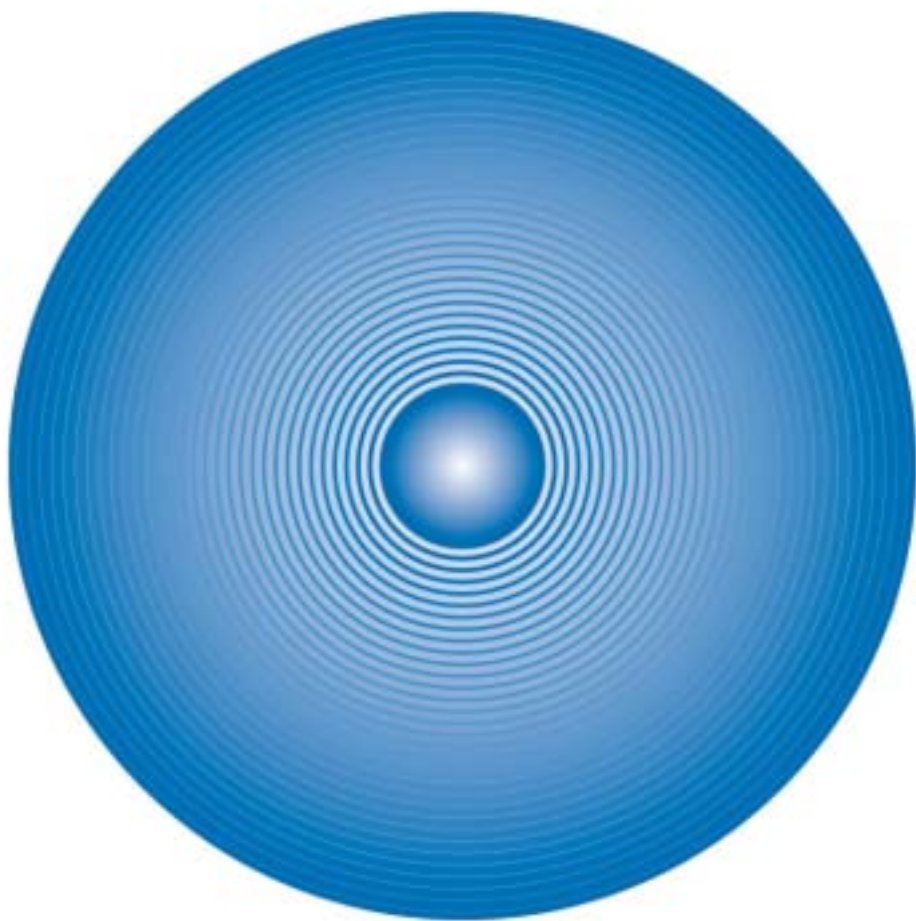
Pospanost, psihička i fizička klonulost, mentalne funkcije se usporavaju.

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

Hah, idemo dalje prema slabljenju fizičkog i psihičkog stanja.
Duže gledanje u ovu grafiku može dovesti i do nesvjestice...

Ovo je povoljan utjecaj, fizički i psihički blago osnažuje i pojačava koncentraciju. Hm, ako želim koncentriranog čitatelja, bolje izbrisati prijašnje utjecaje. Uvijek se vratite ovoj grafici ako osjetite izrazitu nelagodu, možete joj se izlagati koliko god želite.

Kada sam nabijao grafike u ovoj knjizi, uzeo sam grafiku bez ikakvog utjecaja. Dakle, sve grafike nabijene psihotroničkom sugestijom u ovoj knjizi su potpuno iste.

Nabijem je utjecajem, sačuvam pod određenim nazivom i koristim ponovno onu bez utjecaja, da bi ponovio postupak sa nekom drugom sugestijom. Isto tako mogu psihotroničkim utjecajem nabiti bilo koji objekt. Mogu i vas osobno... mogu i ciljanu asocijaciju u vašem umu... svaki objekt u vašem stanu, osobne stvari, zgrade, gradove, države...

Planet? – bolje da ne probam...

Do sada nisam primijetio da udaljenost utječe na kvalitetu psihotroničkog naboja.

Probao sam s istim uspjehom nabiti objekt udaljen dvadeset centimetara i objekt na drugom kontinentu. Nije bitno ni vrijeme. Utjecaj ovih grafika trajat će zauvijek (do sada sam testirao utjecaj iz 1998. i on još traje....).

Samoj grafici se ne događa ništa, to je najzanimljiviji dio ove psihotroničke priče, koji otvara zanimljiva pitanja. Možete raditi sa samom grafikom što god želite, mijenjati joj boje, kopirati je itd. Sve dok je to objekt kojem sam odredio psihotronički utjecaj, bez obzira koliko se kopira i kako se mijenja, utjecaj ostaje isti.

Može li se utjecaj poništiti?

Onaj koji ga je stvorio može.

Pitanje na koje za sada nemam odgovor, može li utjecaj poništiti netko istih sposobnosti.

Utjecaj djeluje na svakoga tko promatra grafiku, a dosadašnji pokusi pokazuju da sasvim sigurno do određene mjere djeluje i na životinje (eksperimentirao sam sa raznim sisavcima i pticama).

Pitanje je, naravno, kako je sve to moguće?

Po mom mišljenju ovdje je bitno morfogenetičko polje.

Sveprožimajuće mentalno polje koje svakog trenu utječe na naše nesvjesno.

Prvi ga je otkrio britanski biolog Rupert Sheldrake i potvrdio u mnogim pokusima, ali... kako to obično biva s radikalnim otkrićima... znanstvena zajednica je i otkrića i njega osobno gurnula na marginu.

Dakle, ja u stvari utiskujem sugestiju u morfogenetičko polje, s jasnim ciljem da svatko tko pogleda ovu grafiku doživi određeni mentalni učinak.

Nije bitno ni vrijeme, vjerovali ili ne, mogu nabiti sugestijom objekt koji tek trebate vidjeti u budućnosti (ni ja ga u tom trenutku ne mogu vidjeti); dovoljna je ideja u mom umu da će takav objekt postojati i kada započne fizičko postojanje bit će nabijen psihotroničkom sugestijom... hah, prvo što mi je palo na um kada sam propitivao takvu mogućnost je nabiti sugestijom nerođeno dijete (nije bilo ni začeto), djeluje...

Da, i ja sam šokiran svim tim mogućnostima.

To je ljepota nelokalnog svijeta.

Svijet je oduvijek bio nelokalan, ali nismo ga takvog mogli opažati. Sada, kada se naš neurološki sklop razvio, ulazimo u novu stvarnost neograničenog djelovanja.

Grafike koristim kao praktično sredstvo demonstracije psihotronike u obliku knjige, kao sredstvo koje vam pruža mogućnost voljne kontrole izlaganja psihotroničkom utjecaju.

Naravno, mogu izazvati iste učinke izravnim djelovanjem na vaš neurološki sklop, bez obzira gdje ste i u kakvom mentalnom stanju, pošaljem psihotronički utjecaj i vaša razmišljanja se mijenjaju. Kada se djeluje izravno, osoba nije svjesna da na nju netko utječe, nema kontrolu, svjesna je samo posljedica.

Nije potrebno da znam vaš položaj, da vas poznajem, znam ime, prezime itd. Dovoljno je da znam da postoje...

Je apsurdno, zastrašujuće, šokantno i nevjerojatno, ali eto, na obzoru naše svijesti se pojavljuje novi svijet, drugačija stvarnost sa drugačijim pravilima. Nelokalni, čudesni svijet osobne svemoći.

Nelokalno opažanje i djelovanje

što znači nelokalno opažati i djelovati?

Svjetonazor koji nas je oblikovao od najranijeg djetinjstva putem odgoja i obrazovanja suprotan je nelokalnosti. To je vizija lokalnog univerzuma, okruženja u kojem postoji neograničeni prostor i stalni protok vremena. To je i vizija svijeta pod utjecajem entropije; stalnog trošenja i nestanka... linearni svijet... postanak iz ništavila i završetak u ništavilu...

Takav je svjetonazor utemeljen na prošlim shvaćanjima o prirodi stvarnosti klasične fizike, koji je fizika u svom razvoju nadrasla, ali je i dalje temelj na kojem pojedinci i društvo grade svoje postojanje.

Nelokalni univerzum je suprotna vizija stvarnosti.

Prostor i vrijeme su iluzija, nisu prepreka opažanju i djelovanju; ne postoji starenje, trošenje, nestanak... ne postoji početak ni kraj... postoji samo sadašnji trenutak u kojem se sve univerzalne silnice prelamaju i omogućavaju shvaćanje svoje prirode i mijenjanje svojih obrazaca. Opažati nelokalno znači moći vančulno opažati sve razine postojanja, voljno mijenjati svaki objekt koji imamo u svijesti. Sve što postoji pod kontrolom je našeg uma.... sve što postoji je jedinstvo... sve što postoji naš je unutarnji svijet...

Kako razviti nelokalno opažanje i djelovanje?

Važno se je korak po korak odučiti od starih lokalnih obrazaca i oblikovati nove koji odgovaraju stvarnosti nelokalnog univerzuma; shvatiti subjektivnost i iluziju svjetonazora u kojem postoje odvojeni objekti, iluziju da je postojanje ograničeno i podložno trošenju i nestanku. Potrebno je razviti neurološke veze u mozgu koje omogućavaju vančulno opažanje i neograničeno djelovanje. Potrebno je preoblikovati najdublje podsvjesne obrasce prema praktičnoj osobnoj svemoći.

Valja napraviti novi korak prema evoluciji neurološkog sustava i samosvijesti kao proizvoda njegova djelovanja.

Demonstracije u ovoj knjizi su demonstracije mentalnih sposobnosti pojedinca koji je restrukturirao svoj neurološki sklop na višu evolutivnu razinu. Te sposobnosti postoje u svakome kao potencijal... ali.. potrebno je postepeno oblikovati nove mentalne obrasce.

Dokle god stari, evolutivno niži, obrasci koji svijetu pristupaju lokalno postoje i stvaraju osobnost, lokalni je univerzum jedina praktična stvarnost. «Izvanjski svijet» ima moć nad pojedincem, moć pojedinca je unutar tog beskrajnog prostora i kratkog vijeka njegova postojanja vrlo mala. Kada se stvore novi, evolutivno viši obrasci koji svijetu pristupaju nelokalno, osoba kroči prema svemoći, «izvanjski svijet» je sve više pod kontrolom njegove volje.

Čovjek je stvorio viziju bogova prema svojim neosvještenim mentalnim potencijalima; ta vizija je kroz povijest (u nekim društvima i danas) oblikovala pravila društvenog ponašanja i pojedinačne živote.

Ta vizija već danas postaje osobna stvarnost nekih pojedinaca.

Moj put razvoja psihotroničkih sposobnosti

Rano sam se zainteresirao za mogućnost psihotroničkog djelovanja... U sedamnaestoj, proučavajući magijske tradicije. Nikada nisam sumnjao je li to moguće, pitanje je bilo kako razviti takvu sposobnost. Od tada, od prve ideje, sve me je vodilo cilju; kroz razne samorazvojne tehnike u kojima se mentalni sklop lako prenosi s jedne osobe na drugu, iscjeliteljske tehnike liječenja na daljinu, neurološke i psihološke spoznaje tijekom osamdesetih i devedesetih godina prošlog stoljeća, da bi napokon stvorio sustav koji daje željene rezultate.

Objaviti istinu ili ne?

Gotovo deset godina razmišljao sam o pisanju knjige s psihotroničkim demonstracijama.

S egocentričnog stajališta, logično bi bilo koristiti takve sposobnosti u tajnosti, društvo koje takve sposobnosti smatra sujevjerjem, idealno je igralište za ostvarenje osobnih ciljeva. Moć koja je iznad shvaćanja kolektivne svijesti, najveća je moć. Ali nikada je ne bi niti stekao da nemam veću širinu svijesti od poriva prema samoodržanju i osobnom prosperitetu. Temelj puta prema učinkovitim psihotroničkim sposobnostima je upravo svijest o kolektivnoj evoluciji kao smislu osobnog postojanja.

Kako djeluje psihotronika?

Djeluje utjecajem na podsvijest, zaobilazeći samoobrambeni svjesni filter.

Grafike koje gledate mijenjaju vaše podsvjesne obrasce i tako stvaraju reakciju.

Podsvjesni dio uma upravlja svim vitalnim funkcijama, osnova je osobnosti i načina na koji opažamo izvanjski svijet. Kad se promijeni podsvjesni obrazac, mijenja se i vizija svijeta.

Kad se mijenjaju podsvjesni obrasci, mijenja se i osobnost.

Još početkom prošlog stoljeća shvaćena je uloga i moć podsvijesti. Tehnike koje mijenjaju podsvjesne obrasce, poput hipnoze, sugestije i autosugestije, koriste se više od stotinu godina i dale su izuzetne rezultate. Problem je ipak ostao u svjesnom filteru koji se brani od utjecaja sugestije.

Čak i u hipnotičkom transu, kada je osoba najsugestibilnija, prihvaća samo sugestije koje su svijesti bliske i koje svijest smatra konstruktivnima. Uvjeriti nekoga u autodestrukciju ili ponašanje koje svjesni um ne odobrava, hipnotizerima nikada nije bilo moguće.

Psihotronika je sposobnost mijenjanja podsvjesnih obrazaca na daljinu. Nije potreban osobni kontakt, nije potrebno da znam puno o vama ili vi o meni, dovoljno je da postojite u mojoj svijesti kao objekt na koji želim utjecati i voljna akcija izazivanja promjena u vašem mentalnom sklopu. Vremenom sam pronašao učinkovit način potpunog zaobilaženja svjesnog filtera.

Kad se svjesni dio uma paralizira za filtriranje informacija koje podsvijest upija, one će djelovati na njega, sve dok se podsvjesni obrasci ponovno ne promijene. Jednostavno... šaljem sugestiju koju vaša podsvijest bez zadržke prihvaća... U slučaju demonstracija u ovoj knjizi, sugestiju kako da doživite pogled na grafike...

Mogu li psihotronički utjecaji djelovati konstruktivno?

Do sada nije pronađen učinkovitiji način brzog djelovanja na ispravljanje svih zdravstvenih, psihičkih, egzistencijalnih ili fizičkih problema. Sve što jeste i sve što doživljavate, plod je vaših podsvjesnih struktura, kada se one promijene, sve se mijenja.

Ako je takve promjene moguće izvršiti na daljinu... i ako nije moguća nikakva samoobrana od psihotroničkog utjecaja... moguće je izvršiti i najsloženije rekonstrukcije nečije osobnosti.

Naravno, psihotroničar mora biti dobar psiholog, da bi shvatio kako je sazdan vaš mentalni sklop, i imati razvijenu intuiciju, da bi shvatio kako izvršiti željenu promjenu nepoznate osobe.

Mogu li psihotronički utjecaji djelovati destruktivno?

Uvijek je lakše razarati nego stvarati...

Mogu li psihotronički utjecaji narušiti zdravlje osobe na koju se djeluje?

Vrlo lako i fatalno.

Mogu li psihotronički utjecaji ubiti osobu na koju se djeluje?

Mislim da bi to također bilo lako... u skladu sa zdravstvenim stanjem osobe (nisam probao...).

Mogu li djelovati na autodestruktivno ponašanje osobe koja je objekt utjecaja? Najlakše.

Koliko danas ima osoba sposobnih za psihotronički utjecaj?

Svi i sve djeluje sugestijom na vašu podsvijest. Sve je međupovezano, a prostor i vrijeme nisu prepreka. Oblikovali ste se kao osoba u djetinjstvu većinom nesvjesnim utjecajima iz okoline.

Svjesno i izrazito učinkovito djelovanje viša je razina te komunikacije između pojedinaca.

Pojedinci i institucije koje se javno bave proučavanjem djelovanja na daljinu po mom su mišljenju na krivom tragu... njihove tehnike imat će ograničene rezultate (zaključujem da su i tvorci tih tehnika sposobni samo za ograničeni utjecaj).

Teško je racionalno prosuditi koliko je pojedinaca danas sposobno za utjecaj na razini demonstracija u ovoj knjizi (s obzirom da je meni trebalo deset godina psihotroničke prakse da nešto i objavim...). Intuitivno... mislim da su neki vrlo blizu. U svakom slučaju ljudski neurološki sklop će nastaviti evoluirati... uskoro će ih biti više...

Da li je moguće tehnologijom izazvati psihotronički utjecaj?

Svakako da.

Ali su tvorci takve tehnologije na krivom tragu, jer slijede načela klasične fizike i pokušavaju djelovati lokalno kroz prostor.

Za sada ne postoji tehnologija koja može djelovati u skladu sa nelokalnim konceptom.

Suvremena neurološka istraživanja i kognitivne teorije

(samosvijest između idealizma i materijalizma)

Materijalistički, dualistički i redukcionistički svjetonazor koji prevladava u znanstvenom razumjevanju svijeta, obilježavao je i neurološka istraživanja sve do početka osamdesetih godina prošlog stoljeća.

Razvojem tehnologija poput CT-a (kompjuterizirane tomografije), PET-a (pozitronske emisijske tomografije), MR-a (magnetske rezonancije), MAG-a (magnetoencefalografije) i TMS-a (transkranijске magnetske simulacije) napravljeni su veliki koraci u razumjevanju rada mozga.

U skladu sa materijalizmom i redukcionizmom, ljudski mozak je podjeljen na funkcionalne dijelove, shvaćen je mehanizam prenošenja impulsa između neurona, biokemija žljezda sa unutarnjim lučenjem koja utječe na opažanje i emocije, otkriveni su uzroci i terapije za mnoga neurološka i psihološka oboljenja. Ljudsko je postojanje je u svijetlu neuroloških istraživanja postajalo sve više mehanicistički određeno biokemijom.

Suprotno od religijskih i ezoterijskih uvjerenja, neurolozi su zaključili da je mozak sjedište svijesti i da materija stvara um.

Pobjeda materijalizma

Najznačajnija borba između idealističkih i materijalističkih teorija o porijeklu samosvijesti, vodila se je na polju razumjevanja snova.

Snovi... oduvijek smatrani mističnim iskustvom čije se značenje željelo protumačiti, shvaćani u nekim ezoterijskim tradicijama kao egzistencijalno iskustvo iznad materijalne razine postojanja, bili su poprište dramatičnih istraživanja i zaključaka o radu mozga i ljudskom postojanju.

Neurološko istraživanje snova započelo je krajem devetnaestog stoljeća pitanjem o vizualnom karakteru sanjanja. Gotovo svaki san je vizualan, samo polovina svih snova koje doživimo ima zvučnu komponentu a u manje od 15% snova oživljava čulo njuha ili dodira.

Pionir istraživanja snova **Allan Rechtschaffen** istraživao je vanjske utjecaje na spavača osvjetljavajući mu oči izrazito jakim svjetlom za vrijeme REM faze spavanja. Usprokos vizualnom karakteru snova, nitko nije primjetio vanjski utjecaj svijetlosti...bilo je jasno da se vizije stvaraju iznutra, iz sjećanja. Prije razvoja neurološke tehnologije, **Sigmund Frojd** i ostali pioniri psihologije prihvatili su idealistički pristup, snovi su za njih dubinsko ogledalo osobnosti a njihovo tumačenje dio psihoterapije. Takvi stavovi su utjecali i na Junga i njegove teorije o kolektivnom nesvjesnom; za **Carla Gustava Junga** sanjanje je bio proces komunikacije individualnog uma sa kolektivnom svijesću, izvor inspiracije kroz simbole izražene vizijama iz snova.

Sve su te teorije i terapijske prakse dovedene u pitanje istraživanjima američkog neurologa **Allana Hobsona**. Mada je u mladosti prihvatio Frojdove teorije a njegovu knjigu «O porijeklu snova» smatrao inspiracijom i životnom vodioj koja ga je i zainteresirala za neurološka istraživanja, rezultati su govorili suprotno od Frojdova idealističkog pristupa.

Eksperimenti su prvo bili vršeni na mačkama čiji je EEG za vrijeme REM faze sanjanja identičan ljudskom. Hobson je vjerovao da su snovi inicirani iz moždanog debla (odgovornog za osnovne egzistencijalne funkcije hranjenja i reprodukcije), to je dokazao i eksperimentima. Dokazao je i da frontalni korteks (evolutivno najrazvijeniji dio mozga odgovoran za više funkcije kao što su planiranje, predviđanje, logičko i kreativno razmišljanje) prvi prestaje sa radom tijekom spavanja i zadnji započinje nakon buđenja. Eksperimenti su dokazali putanju informacija tijekom sna od primitivnog moždanog debla, preko limbičkog sustava (hipokampusa, odgovornog za kratkotrajnu memoriju) do kore velikog mozga u kojoj su pohranjena trajna sjećanja i vizualno/slušni centri. Za Hobsona nije bilo sumnje, ako je frontalni korteks isključen za vrijeme spavanja, snovi ne mogu biti bogomdane vizije ni komunikacija sa kolektivnim nesvjesnim, snovi ne mogu biti ni uvid u pravi karakter osobnosti, sa isključenim frontalnim korteksom mozak nije sposoban za jasno procesuiranje informacija.

Tako su snovi izgubili mističnu aureolu a terapijske tehnike koje se oslanjaju na tumačenje snova proglašene besmislenima. U svjetlu Hobsonovih otkrića sanjanje je proces u kojem mozak iz trajne i privremene memorije bez sposobnosti dublje i smišljenije analize preslaguje slike iz sjećanja. To je objasnilo i «nadrealni» karakter snova, zbrku dojmova koji kronološki i logički nemaju smisla. Putanja neoronskih impulsa preko limbičkog sustava (odgovornog za stvaranje emocija) dala je odgovor na pitanje zašto su snovi često nabijeni emocijama, negativne emocije koje se javljaju za vrijeme

sanjanja, u svijetlu Hobsonovih istraživanja, izgubile su svoj proročki karakter. Zaključak neurologije je bio nedvosmislen; snovi kod ljudi i životinja nemaju nikakav dublji smisao, vjerojatno su evolutivno nastali kao sredstvo preslagivanja informacija po kori velikog mozga za vrijeme spavanja; informacija koje su prvenstveno vezane za osnovne egzistencijalne porive preživljavanja i razmnožavanja.

Ali... nisu snovi dopustili da ih demistificiraju tako lako, američki neurolog **Stephen LaBerge** okrenuo je svoja istraživanja još zagonetnijem fenomenu ljudske svijesti - lucidnim snovima.

Lucidni snovi su trenutci za vrijeme REM perioda kada postajemo svijesni da sanjamo. U tom trenutku subjektivno iskustvo sanjanja, najčešće nadrealna scenografija postaje mjesto svijesnog djelovanja i ponašanja. Svijesni smo da sanjamo i možemo voljno utjecati na tjeck sna.

Usprkos čestim iskustvima lucidnih snova, od kojih su neki zabilježeni u pisanim kronikama starim i nekoliko tisuća godina...većina znanstvenika nije vjerovala u njihovo postojanje, to je potaklo LaBerga da vodi dnevnih svojih lucidnih snova u kojem ih je uspio u deset godina nabrojiti preko devetsto, navelo ga je i na kontrolirane eksperimente u kojima je signalizirao suradnicima da je svijestan snova, dok je EEG pokazivao tipičan REM obrazac moždanih valova.

Što se dešava sa moždanim funkcijama tijekom lucidnih snova?

Odgovor je stigao putem LaBergovih eksperimenata; da bi san postao lucidan potrebna je barem kratkotrajna aktivacija frontalnog korteksa i naročito lijeve polutke mozga odgovorne za jezik i komunikaciju. Da bi sanjač postao samosvijestan, sam sebi verbalizira da sanja; mozak na taj način sa punim kapacitetom svog djelovanja počinje dijeliti svoj unutarjni svijet na subjekt i objekt. Informacije više ne dolaze kroz čula, nego više moždane funkcije procesuiraju proces sanjanja, proces kaotičnog preslagivanja sjećanja po kori velikog mozga. Tako da dvije evolutivne razine djeluju u isto vrijeme, proces običnog sna koji djelimo sa svim sisavcima i uključena samosvijest svojstvena samo čovjeku.

Mogu li životinje lucidno sanjati?

Vjerojatno ne. Za sada nema dokaza za ili protiv, ali pošto je potrebna izrazita samosvijest i razvijene komunikacijske sposobnosti (sposobnost složenog unutarnjeg monologa) vjerojatno je samo čovjek sposoban doživjeti lucidne snove.

LaBergeovi eksperimenti spremno su dočekani od strane pripadnika «New Age» pokreta kao dokaz i neurološki opis astralne projekcije, prastare šamanističke tehnike odvajanja uma od tijela. U skladu sa animističkim svjetonazorom iskustvo astralne projekcije je tumačeno kao mogućnost putovanja samosvijesti neograničeno prostorom i vremenom, tumačeno je i kao posjeta višim svjetovima koji svojim djelovanjem oblikuju materijalni svijet i ljudsko tijelo, tumačeno je i kao dokaz održivosti samosvijesti nakon prestanka tjelesnih funkcija. U skladu sa animističkim svjetonazorom, doživljaji astralne projekcije bili su vjekovima vodilja zajednice. Trans šamana značio je proširenje njegove svijesti i egzistencije dorazine jasnijih uvida i veće osobne moći.

LaBerge je prihvaćen sa oduševljenjem poklonika u astralnu projekciju kao objektivno iskustvo, zato što nisu ništa znali o eksperimentalnim dokazima koji su mu predhodili.

Lucidni snovi ne mogu biti objektivno iskustvo, astralna projekcija nije objektivno iskustvo, prema strukturi neuroloških procesa, sve su to snolikla subjektivna iskustva poniranja u pretraživanje osobnog sjećanja uz nedovoljno dobru obradu informacija.

Shvaćanje neuroloških procesa prilikom lucidnog sna otvorilo je neurolozima vrata proučavanja sličnog mentalnog doživljaja – djelovanja halucinogena.

Nije bilo teško zaključiti da je doživljaj pod djelovanjem psihoaktivnih biljaka koje su se vjekovima koristile da bi inicirale trans šamana, vrlo slično iskustvo lucidnom sanjanju. I naravno, istraživanja su potvrdila vrlo slične neurološke procese, zavisno od psihoaktivne kemijske supstance, biljke poput *Lophophora williamsii*, *Ipomoea violacea*, *Salvia divinorum* itd., izazivaju vrlo sličane neurološke procese lucidnom sanjanju; frontalni korteks je aktivan (često hiperaktivan) ali postoji ili automatska čulna deprivacija ili svijesno zatvaranje očiju od strane korisnika da bi dublje doživio trans. Bez obzira na snagu i utjecaj psihoaktivnih supstanci proces je isti – blokiranje sposobnosti obrađivanja čulnih informacija tako da je mozak prisiljen obrađivati samo unutarnje (koje objektivizira), sa slabom sposobnošću logičkog povezivanja sadržaja trajne memorije.

Jasno je iz neuroloških istraživanja (a i iz iskustva korisnika) da psihoaktivne supstance nisu «vrata percepcije», uvid u neku dublju univerzalnu logiku ili put na nevidljive razine postojanja. Iskustvo je subjektivno i u velikoj većini slučajeva neupotrebljivo u kontekstu svakodnevnog života ili kontekstu

intelektualnih istraživanja ovisnih o kolektivnoj svijesti i egzistencijalnim potrebama.

Ali je to i duboko iskustvo samopropitivanja.

.

Dobro...ali što je onda sa tradicijama korištenja halucinogena u svrhe dijagnoze bolesti i praktičnih intuitivnih uvida?

Nova idealistička paradigma

U mehanicistički i dualistički znanstveni svjetonazor, intuicija, vidovitost, telepatija i vjekovne magijske tradicije djelovanja na daljinu nikada se nisu uklapale. U skladu sa takvim svjetonazorom postoji odvojena jedinka koja čulno opaža objektivni svijet a tumači ga subjektivno u skladu sa stečenim znanjima. Snovi su subjektivni doživljaj a takozvana izmjenjena stanja svijesti više ili manje poremećaj objektivnog opažanja. Djelovati možete unutar okvira koje vam dopušta materija, materija vašeg tijela, materija tehnologije koju koristite. Materija je stvorila i svijest.

Ali, nije dugo dualizam, mehanicizam i materijalizam mogao opstati kao vladajuća paradigma. Sama znanost ga je razrušila unutar svoje temeljne discipline – fizike.

Kada su kvantni fizičari primjetili nelokalnu interakciju između subatomske čestice, svima (osim fizičarima) je bilo jasno da se je materijalistički mehanicizam urušio kao kula od karata.

Potaknuti znanstvenim dokazom sinhronizacije kretanja subatomske čestice razni istraživači su poletjeli u prostranstva koja su nudila uzbudljiviju stvarnost. Stvarnost u kojoj je objektivizirano vrijeme i objektivizirani prostor samo subjektivno i pogrešno opažanje.

Naravno, nisu se temelji znanosti dali urušiti tako lako, odgovor fizičara svim tim ushićenim entuzijastima je bio hladan «ako je i dokazano da na subatomskoj razini postoje nelokalni fenomeni, to ne znači da postoje i na razini vaše osobne egzistencije» ??!

Ali, malo tko je mario za oprez fizičara; osamdesetih **Alan Aspect** je eksperimentalno dokazao nelokalnost, **Zylberbaum** u međudjelovanju ljudskih umova, **Rupert Sheldrake** (1981) je kroz niz eksperimenata postavio

teoriju o međupovezanosti u morfogenetso polje, znanstvenici poput **Deana Radina** prikupljali su sve više dokaza koji su potvrđivali vančulno opažanje. U posljednje vrijeme razvija se i niz eksperimenata koji potvrđuju utjecaj uma na materiju.

Nekada čvrsti, mjerljivi, objektivni svijet klasične znanosti rastače se u subjektivnu viziju poput lucidnog sna... u kojoj je samosvijest potencijalno svemoćna mijenjati okolinu prema svojoj volji...

I onda se je desilo... očekivano... i neurologija se je promijenila... neurolozi su počeli promatrati mozak, u svijetlu nelokalnosti i nelokalnih neuroloških procesa...

Hammerof (1994) i **Penrose** (1999) otkrili su mikrotube u tkivu mozga, fiziološki temelj obrade nelokalnih informacija. **Schempp** (1992.), i **Marcer** (1996.) mozak i čitav Univerzum proglašavaju se kvantnim hologramom u kojem informacije putuju nelokalno.

Mozak se sve više promatra kao receptor kolektivnog mentalnog polja koji selektivno obrađuje obilje čulnih i vančulnih informaciju u skladu sa naučenim obrascima shvaćanja sebe i okoline.

Naravno, većinom opažamo i djelujemo u kontekstu lokalne vizije stvarnosti; mada je nedvojbeno da je nelokalno opažanje i djelovanje urođena sposobnost našeg mozga zbog naučenog koncepta duboko utkanog u našu podsvijest, samo su evolutivno razvijeniji pojedinci danas sposobni premostiti prostor i vrijeme kao egzistencijalnu ograničenje.

Ali, evolucija ide dalje...kroz stranputice krivih shvaćanja koja su od subjektivnih snolikih iskustava povjerovala u bogove i demone, preko pobijanja takve vizije do novih svjetonazora u koji sadrže elemente stare potisnute vizije svijeta koja je proglašena pogrešnom... do neke nove vizije koja će rehabilitirati nedavno potisnutu... i pogrešnu... da bi se ta pogrešna uskoro ponovno rehabilitirala i nadogradila novim spoznajama...

Subjektivni egzistencijalni kaos.u kojem ni jedna vizija stvarnosti nije potpuno točna.

Kao u snu...

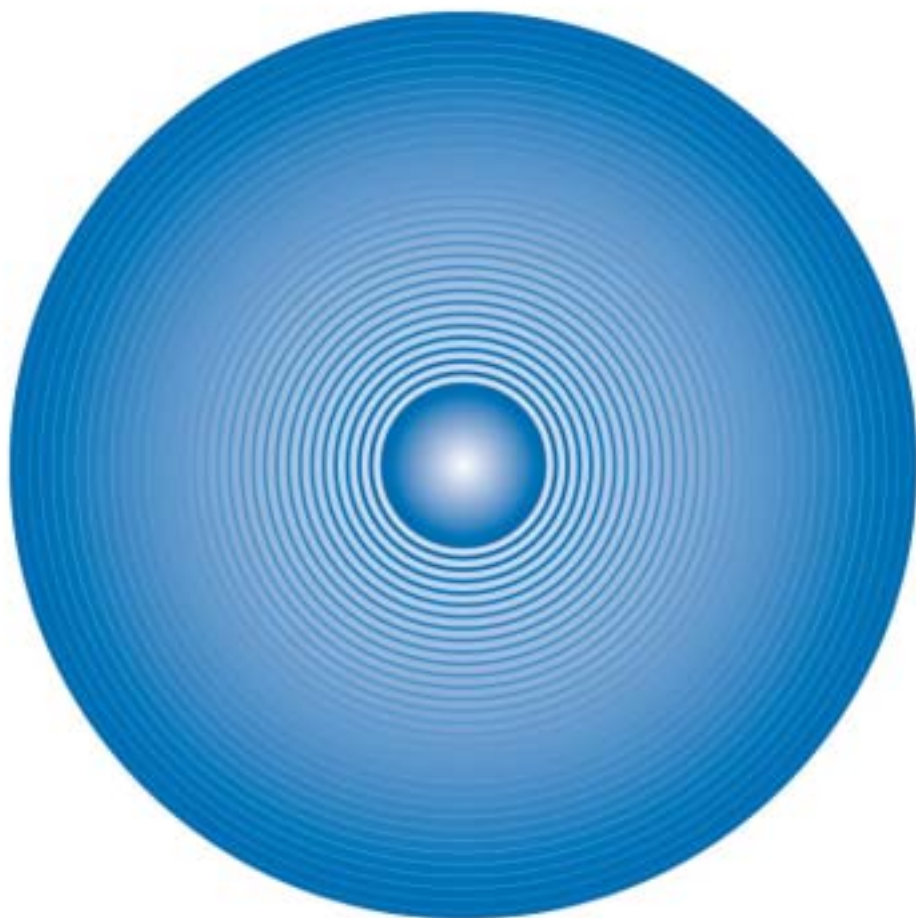
Idemo dalje s demonstracijama, do sada smo probali utjecaje na opće fizičko i mentalno stanje.

Oduvijek sam se pitao može li se psihotronički djelovati na psihomotoriku?

Hajde da probamo...

Prema mojim spoznajama, psihotroničke sugestije usmjerene na psihomotoriku djeluju na oko 70% testiranih osoba.

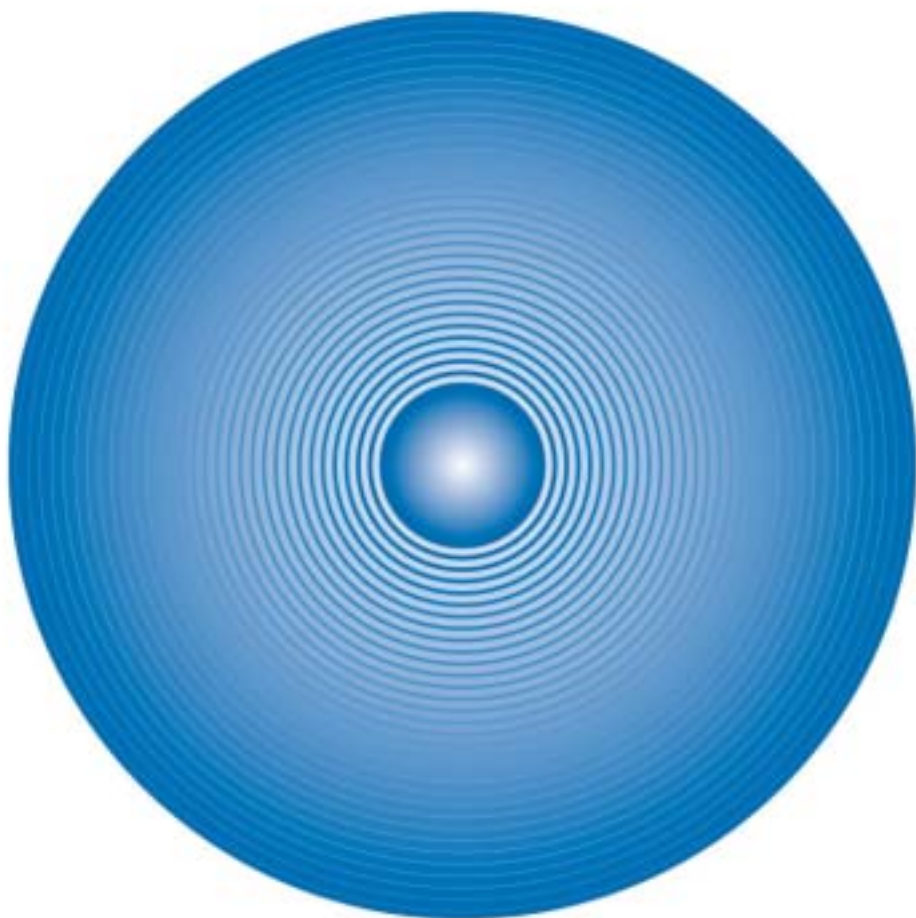
U načelu, što ste podložniji hipnozi, podložniji ste i psihotronici.

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

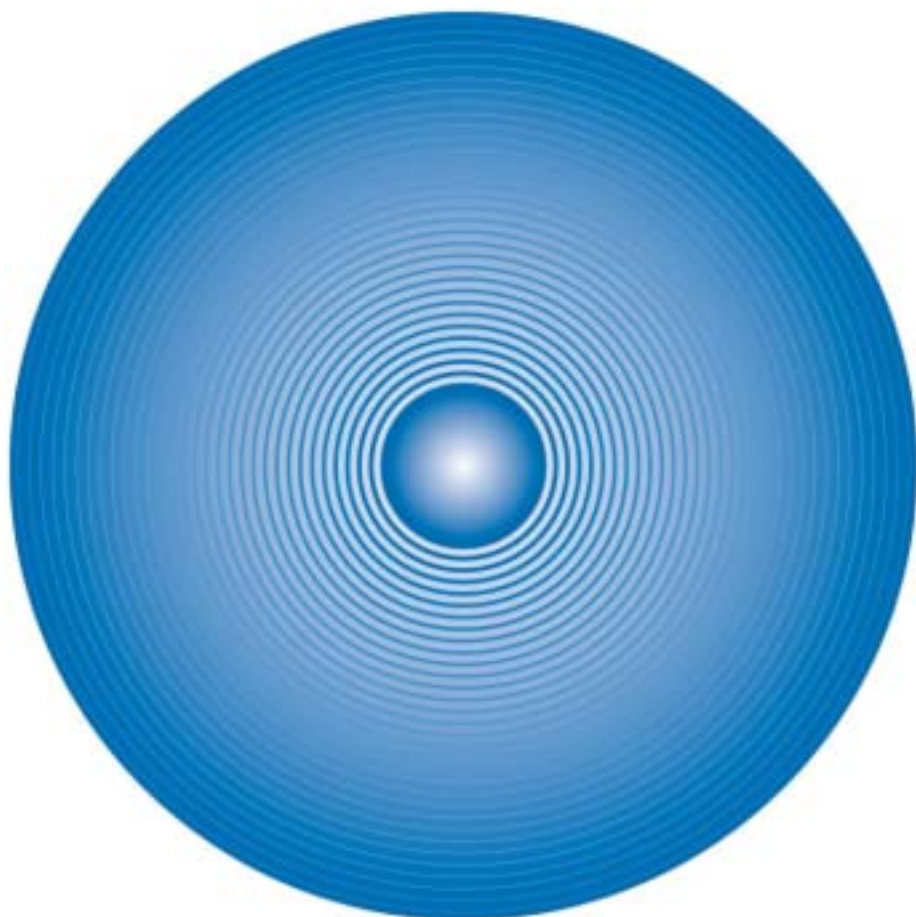
Poriv da podignete lijevu ruku.

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

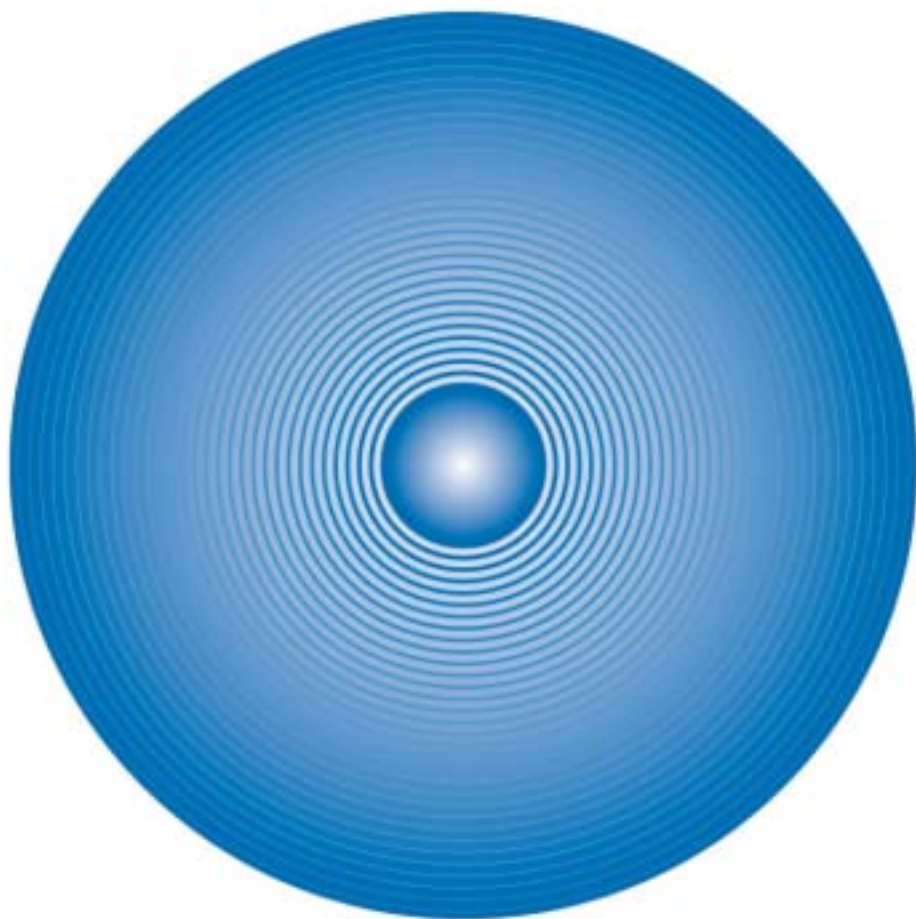
Poriv da podignete desnu ruku u zrak.

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

Da se naklonite, spustite glavu prema naprijed.

Gledajte u centar kružnice nekoliko minuta i osjetite svoje psihičko
i fizičko stanje.

Što sam želio da osjetite?

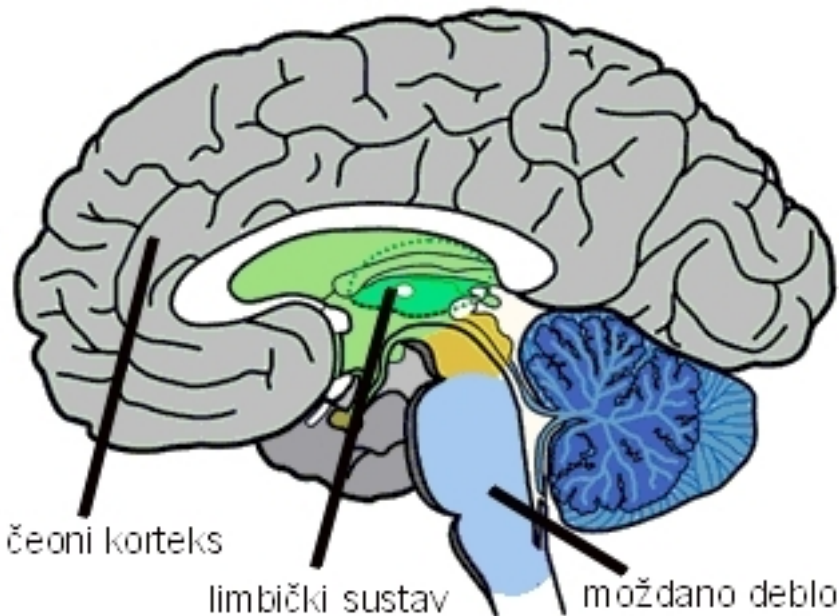
Poriv da zaklopite oči.

Neurologija psihotronike

Projekt «Pandora» dosad je najviše osvijetlio neurološke mehanizme i kako na njih psihotronički utjecati. Rad Rossa Adeya na Kalifornijskom sveučilištu u sklopu tog projekta ima i važno povijesno značenje za razumijevanje ljudskog mozga.

Ali, po mom mišljenju, mozak je najsloženiji objekt u poznatom univerzumu, i redukcionistički pristup, ide pogrešnim putem.

Možda je važnije otkriće američkog neurologa MacCleana, koji je shvatio da je evolucija neuroloških sustava tijekom prirodne evolucije stvorila trojedini ljudski mozak. Tri autonomna, ali međupovezana dijela, fiziološki su jedan iznad drugoga i čine funkcionalnu cjelinu, koja presudno djeluje na odnos pojedinca prema sebi i svijetu. MacClean je podijelio ljudski mozak na moždano deblo, limbički sustav i veliki mozak. Evolucijski, moždano deblo je razvijeno već kod reptila, limbički sustav kod nižih sisavaca, primati imaju već prilično razvijeni veliki mozak, a čovjeku je svojstven razvijeni frontalni korteks (čeonni korteks) – kora velikog mozga smještena iza čela.

Razvijeni je frontalni korteks stvorio civilizaciju; on je sjedište kreativnih sposobnosti, apstraktnog mišljenja, planiranja, predviđanja, intuicije i vančulnog opažanja.

Evolucija frontalnog korteksa danas vodi i razvoju psihotronike, sposobnosti koja obuhvaća sve napredne funkcije ljudskoga neurološkog sustava. Biti sposoban za psihotroničko djelovanje znači imati razvijenije neuronske veze unutar frontalnog korteksa.

Mozak djeluje kao cjelina i psihotronika je u neurološkom smislu složen proces.

Nakon MacCleanove podjele mozga neurolozi su shvatili ulogu limbičkog sustava kao prekidača između osnovnih životnih funkcija, koje regulira primitivno moždano deblo, i viših mentalnih funkcija, koje regulira frontalni korteks. Okidač su emocije. Limbički je sustav sjedište u kojem nastaju emocije. Negativne emocije poput straha prebacuju fokus djelovanja mozga u moždano deblo, pozitivne u frontalni korteks.

Takav je sustav logičan, da bi osoba mogla preživjeti, iznenadna opasnost i stres moraju pokrenuti instinktivne reakcije koje regulira moždano deblo; kada vlada uгода, limbički sustav prebacuje fokus u naprednije dijelove mozga koji planiraju, stvaraju i kreativno razmišljaju.

Sustav je logičan, ali... nije bez mane... mana su česti iracionalni strahovi, kao posljedica neke proživljene traume; davno proživljena i preživljena trauma ipak uzrokuje nesvjesne procese prebacivanja fokusa u moždano deblo i paralizira više funkcije, za koje je naš mozak sposoban.

Kako izgleda samosvijest kada je fokus u moždanom deblu?

Stalna tjeskoba, oprez, strah, mržnja i agresivni porivi. Istovjetno reptilskom mentalnom sklopu, egzistencija koja je ispunjena osnovnim nagonima preživljavanja po svaku cijenu. Preživljavanje čega? Osnovnog osobnog integriteta, tjelesnog sustava bez ikakvih moralnih dvojbi, ideja ili ideala. Glad. Stalna glad i strah vladaju reptilskim mentalnim sklopom. Kasniji evolutivni razvoj života na Zemlji doveo je do stvaranja emocija; za razliku od reptila, ptice i sisavci brinu o mladima, a vrste često žive u povezanim zajednicama. Dakle, nakon obrane osnovnoga osobnog integriteta razvijala se svijest o zajednici, njezinu preživljavanju i napretku. Neke funkcije apstraktnog mišljenja vidljive su već kod primata i nekih vodenih sisavaca, ali jedino se čovjek vinuo do apstraktnih, a društveno važnih ideja, kao što je ideja boga, zagrobnog života i apstraktnog stvaranja.

Kako izgleda samosvijest kada je fokus u frontalnom korteksu?

Ako je fokus dugotrajan, mogu se čak zanemariti osnovni instinkti samoodržanja. Samožrtvovanje za ideje, moralni prehrambeni kodeks ili čak namjerno gladovanje do smrti kao sredstvo borbe za neki ideal. Uronjenost u duboke misli, kreativna koncentracija i moralne dvojbe, a kada je fokus izrazit, meditacija i transcendencija osobnosti, svijest jedinstva s univerzumom, nadilaženje poistovjećenja s tjelesnim.

Na planu samorazvojnih tehnika najviše je, na osnovu MacCleanovog otkrića, napravio Dormant Brain Reserch and Development Laboratory iz Colorada. Osnovan od strane veterana drugoga svjetskog rata, T. D. Linga, osmislio je niz tehnika otklanjanja podsvjesno utemeljenih strahova i fokusiranja neuroloških funkcija u frontalni korteks, sa ciljem stvaranja naprednije osobnosti i boljeg društva.

Preporučujem njihove tehnike, ali fokus rada mozga u frontalnom korteksu neće donijeti psihotroničku sposobnost, upravo suprotno, takav fokus onemogućava psihotroniku...

Zašto?

Razvijen frontalni korteks osnova je psihotroničkih sposobnosti; transcendencija osobnog integriteta vezanog za tjelesno postojanje, nadilaženje koncepata prostora i vremena, svijest jedinstva i egzistencijalno prožimanje sa svakim objektom koji opažamo su presudni. Bez tih sposobnosti nema psihotronike... ali... potrebna je i poveznica s primitivnijim dijelovima mozga, potreban je djelatan neurološki proces strujanja informacija između moždanog debla i frontalnog korteksa, igra međudjelovanja primarnog instinktivnog identiteta sa sposobnošću transcendencije. I to bez kočenja protoka informacija od strane limbičkog sustava.

To znači da moralne dvojbe, loše emocije ili prebacivanje fokusa u jedan ili drugi dio mozga ne smiju postojati. U isto vrijeme, moždano deblo i frontalni korteks trebaju biti izrazito aktivni, a limbički sustav ne. Emocije u idealnom smislu ne bi smjele postojati; ili barem moraju biti blage. Pokušaj psihotroničkog djelovanja daje rezultate kada vlada **blagi**, uzdižući, **osjećaj euforije**.

Osnovni pojam osobnosti sa svojim egocentričnim ciljevima djeluje kroz svijest jedinstva, da bi integritet tjelesne osobe prekrajao univerzum... stvarao ga prema svojoj volji...

Čovjek je stvorio mitove o bogovima upravo prema takvom tijeku informacija kroz neurone. Svemoćni ali egocentrični, božji planovi (frontalni korteks) su čovjeku (moždano deblo) nepoznatljivi, ali ih je ponekad moguće privoliti na ispunjavanje egocentričnih ciljeva.

Tako su strukturirane uspješne ljudske zajednice. Stalna opasnost od izumiranja stvorila je uz pomoć razvijenog frontalnog korteksa mitove o bogovima i magijske prakse, a na hijerarhijski vrh društva postavila svećenike, koji ritualima stvaraju povoljno okruženje, da bi se primarne potrebe prehrane i razmnožavanja mogle zadovoljiti. Svijest da je izvor blagostanja u transcendentnom sveprisutna je od početaka ljudske kulture. I danas je prisutna... mada znanstveni materijalizam potiskuje ideju transcendentnog, oni su frontalni korteks zajednice, od njih se očekuje spas u trenucima krize i ideja koja vodi prosperitetu.

Ova je knjiga koncipirana da pokrene prve korake u razvoju psihotroničkih sposobnosti kod čitatelja. Koncipirana je tako da izgrađuje mentalni sklop upravo prema sposobnosti povezivanja primarnih neuroloških funkcija sa naprednima. Knjiga će svakako izazvati emocije, možda i burne. Po kvaliteti tih emocija možete vidjeti koliko ste daleko od cilja. Mržnja, zavist, agresija, strah itd... daleko ste... jako daleko... ako zavlada oduševljeni entuzijazam, bolje... ali još uvijek dosta daleko... najbolja je ravnodušnost da ste sve to znali... iako, ipak niste sposobni za psihotroničko djelovanje... blizu ste, jako blizu... najgore stanje svijesti je uvjerenje da ste sposobni, a niste nikada nikome ponudili stvarni dokaz... to je reakcija psihički poremećene, traumatizirane osobnosti... Emotivna reakcija će pokrenuti i razmišljanja... pratite asocijacije... i ideje koje se javljaju... što su više usmjerene konceptu općeg dobra... i što više bude sigurnost u sebe... to ste bliže ostvarenju psihotroničkih sposobnosti.

Želite li provjeriti sposobnost... izaberite neki objekt u vašoj blizini i nabijte ga mentalnom sugestijom da vječno prenosi željeni utjecaj na svakog promatrača. I provjerite reakcije. Ako ne možete djelovati na bliski, vidljivi objekt, sasvim sigurno nećete ni na daljinu. Želite li provjeriti utjecaj na daljinu, nabijte neki udaljeni objekt sugestijom i provjerite reakcije...

Ako ste za to sposobni, možete psihotronički djelovati na neku osobu, postoji mogućnost, treba je provjeriti...

P.S. Šaljite konstruktivne sugestije, ako vam je aktivan samo frontalni korteks (pokušaji će ga snažno aktivirati), a nije neurološki strukturiran u zajedničkom djelovanju sa moždanim deblom, destruktivna sugestija će djelovati samo na vas.

Frontalni korteks je sjedište morala, mnogi su podsvjesno spremniji uništiti sebe nego naštetiti drugome ili ostvariti bilo koji osobni cilj koji bi drugima mogao naštetiti.

Najteže je nadići upravo taj, moralni aspekt, niste ni svjesni koliko je društveni moral utjecao na strukturiranje vaše podsvijesti... odgoj?... svaki pokušaj da se ostvari utjecaj koji ne smatrate moralnim (svjesno ili nesvjesno) aktivira limbički sustav koji fokus prebacuje u moždano deblo... moždano deblo nije sposobno za psihotroniku.

Nikada ne djelujte za vrijeme stresa, depresije ili pod utjecajem straha ili mržnje, neće uspjeti a može vam i naštetiti.

Tako je to (nažalost?) uvijek sa psihotronikom, magikom, telekinezom itd.

Onaj koji je pod egzistencijalnim pritiskom, u stresu... kojem je «čudo» najviše i potrebno... nikada ne uspijeva...

Jer je fokus... u moždanom deblu... dijelu mozga koji nije sposoban stvarati... kao što čovjek pod egzistencijalnim pritiskom «ne vidi» rješenje, tako ni psihička kreativnost ne djeluje.

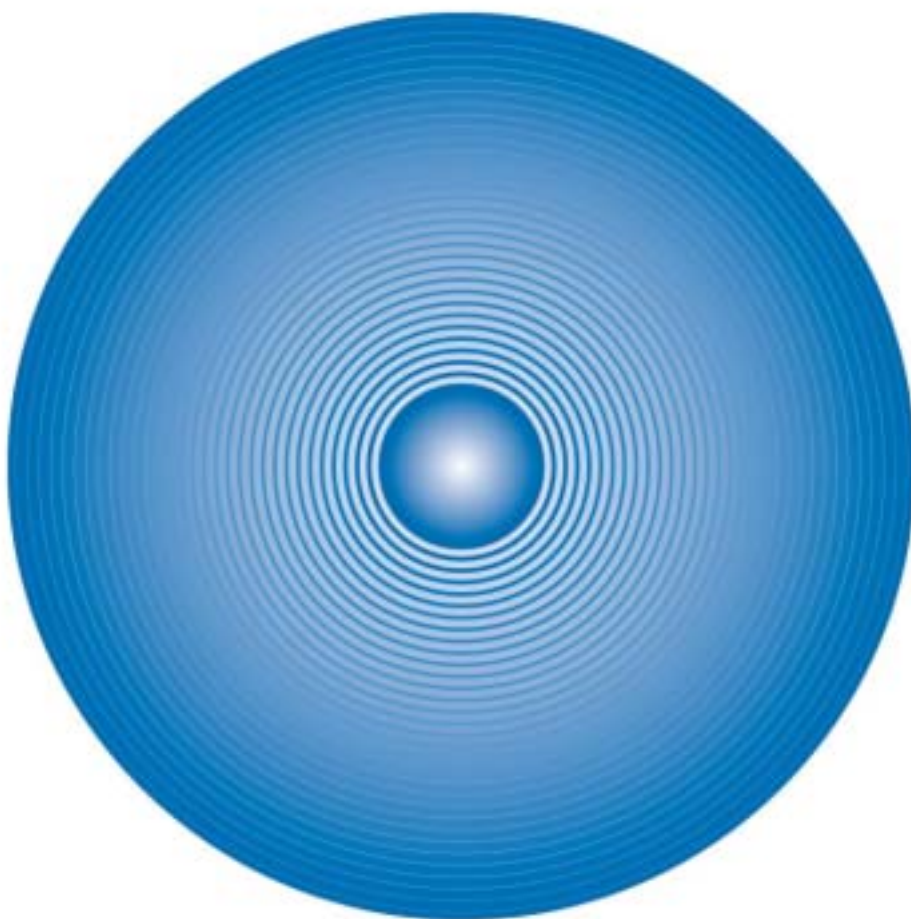
Pod kroničnim stresom, jedina «ideja» je samouništenje... ako ste pod kroničnim stresom, ona sigurno već postoji u podsvijesti, pazite na stanje u kojem jeste, ako vaš frontalni korteks nije dovoljno aktivan, neka druga osoba odigra tu ulogu.

Idealan moralni sklop psihotroničara je svijest o relativnosti i promjenjivosti pojmova dobra i zla, točna, naravno... svijest što je u ovom trenutku dobro, a što loše, u skladu s kolektivnom evolucijom, svijest o imperativima kolektivne evolucije koji se prelamaju kroz pojedinca, kada se djeluje sa takvom sviješću, pojedinac je podržan, sve ga podržava i on sam sebe podržava... na temeljnoj razini koja sve spaja u jedinstvo postojanja.

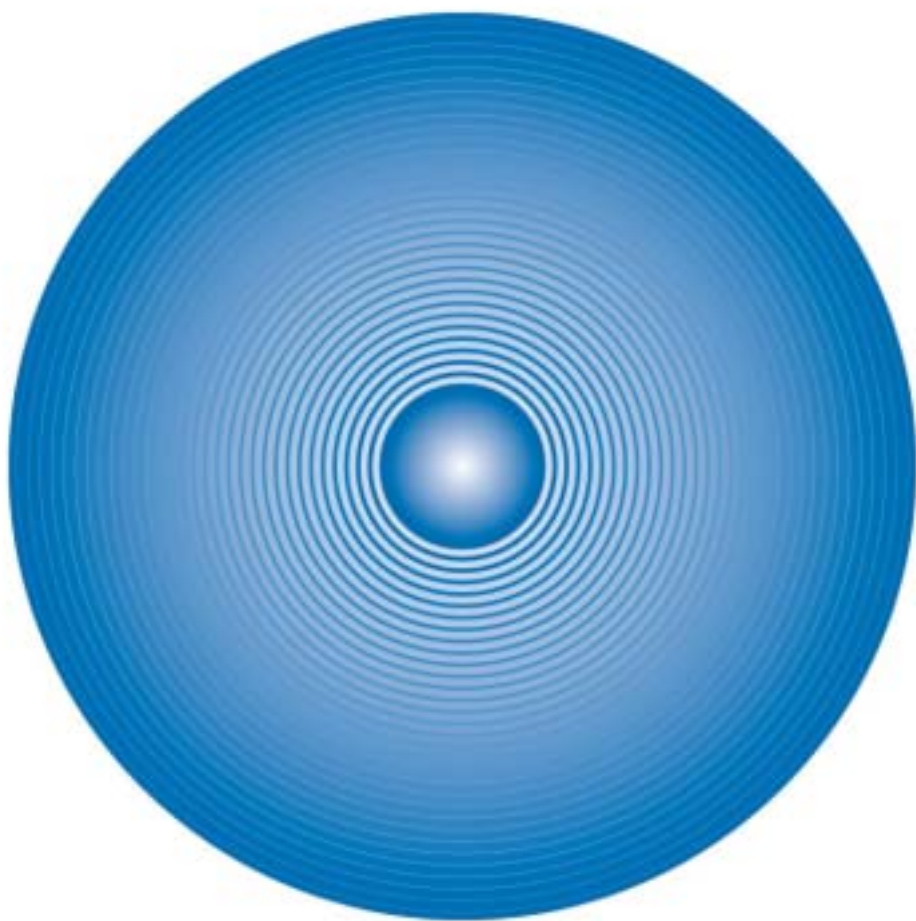
Složeniji psihotronički utjecaji koji mogu lako i brzo unaprijediti osobne sposobnosti su umjetnost psihotronike.

U njima i leži konstruktivna budućnost.

Hajde da probamo...

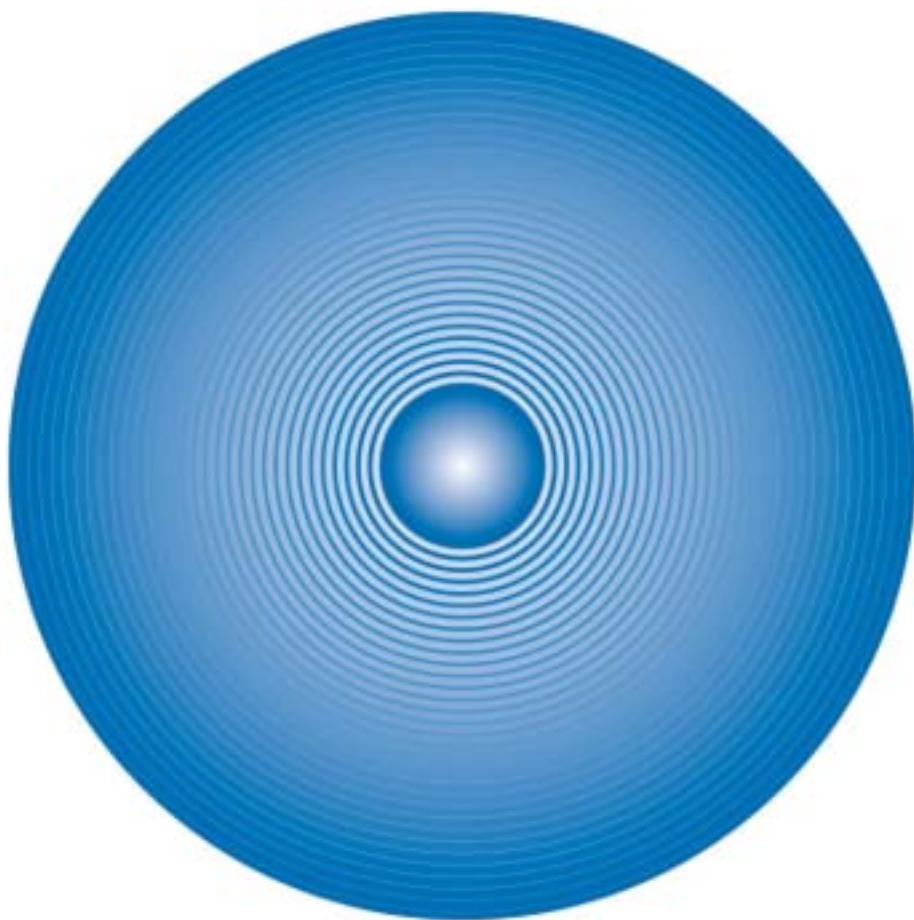

Ovaj utjecaj jača fizičku i psihičku energiju i povoljno djeluje na raspoloženje i odnos prema sebi na najdubljoj podsvjesnoj razini.

Ovaj razvija sposobnosti vančulnog opažanja; vidovitost, gledanje na daljinu i telepatiju.

Naravno, ovakvim konstruktivnim utjecajima možete biti izloženi koliko god vam odgovara.

Astralna projekcija...

Trebao bi napisati knjigu o svim stvarnostima i zabludama oko tog “fenomena”, ali evo, gledajte u grafiku nekoliko minuta, zaklopite oči (obično postoji poriv da se same zaklope) i....

Stvaranje budućnosti

Živimo u vremenu kada evolucija čovjeka i društva kreću novim putem. Nakon tisuća godina izgradnje društvenih sustava, naglasak je na osobnoj svemoći.

Ideal božanske svemoći koju pojedinac može postići ako razvije svoj neurološki sustav postaje stvarnost. Zdravlje, besmrtnost, nadmoć nad prirodnim silama i neograničeno postojanje postaju ostvariv imperativ. Na društvenoj razini, moć države i institucija u kontroli stanovništva i održanju postojećeg poretka je na vrhuncu, ali u isto vrijeme, sve je više pojedinaca čija je evolutivna razina iznad društvenog sustava i kolektivne svjesnosti.

Može li se psihotronika kao sposobnost uklopiti u postojeće društvene obrasce?

Može li država kontrolirati psihotroničara?

Ili... psihotroničar treba kontrolirati društvo...?

Nakon tisuća godina razvoja države kao evolutivno potrebne društvene tvorevine koja je osigurala opstanak i prosperitet, u danas globalno povezanom svijetu, države postaju smetnja društvenom napretku i osobnom prosperitetu. Nakon tisuća godina imperativ postaje povratak prirodnom poretku. Poretku, u kojem evolutivno najrazvijeniji pojedinac vodi i oblikuje društvo.

Što napraviti sa pojedincem koji neopaženo može mijenjati tuđu svijest? Neopaženo ubiti tisućama kilometara udaljen od svoje žrtve i mijenjati društvene tijekove prema idealu koji sam smatra moralnim i općim?

Psihotronika se počela razvijati u okrilju jednoga totalitarnog, nehumanog društvenog sustava, da bi se osigurala pobjeda nad njegovim neprijateljima. Taj pokušaj nije uspio, ali ideja korištenja mentalnih sposobnosti, koja je stajala iza takvog pokušaja, razvijala se dalje; u znanstvenim institucijama pod kontrolom države, ali i neopaženo, unutar kolektivnog mentalnog polja, u koje smo svi uronjeni našim postojanjem. Neki su pojedinci tu sposobnost već razvili do potrebne razine. Mnogi će u budućnosti slijediti taj put.

Postoji li u vama strah od svemoćnog pojedinca?

Ako postoji, to nije dobro... nikada se nećete izdići iznad trenutne evolutivne razine, nikada nećete postati svemoćni...

Postoji li u vama nepovjerenje i strah od institucija vlasti, države i represije?

U meni postoji... i to nije dobro... dok postoji nagonski strah represija vaš može sputati u razvoju...

Budućnost može donijeti evolutivni skok bez presedana.

Konačno otkriće istine o postanku i temeljima univerzalnog sklada.

Može ostvariti ideal božanskog u čovjeku.

Ali... može se dogoditi i suprotno, sva istraživanja, otkrića i evolutivni pomaci u shvaćanju temeljnih egzistencijalnih pitanja mogu biti upotrebljeni za održavanje postojećeg stanja, postojećeg društvenog poretka, ekonomskog sustava i postojeće nemoći pojedinca da sam upravlja svojom sudbinom.

To je i bio cilj prvih pokusa u Sovjetskom Savezu, to je cilj i sadašnjih istraživanja koje financiraju državne institucije.

Kakva nas budućnost čeka?

Web stranice

<http://www.rense.com/political/weapons/psychotr.htm>
<http://www.psychotronicgenerators.com/>
http://www.bibliotecapleyades.net/ciencia/ciencia_psychotronicweapons.htm
<http://www.raven1.net/jwalltil.htm>
<http://english.pravda.ru/science/tech/95965-0/>
<http://educate-yourself.org/cn/houndsofheavenoct91.shtml>

Leonid Vasiljev

<http://81.95.153.204/forum/viewtopic.php?f=37&t=56822>

Nina Kulagina

http://en.wikipedia.org/wiki/Nina_Kulagina

«Star Gate»

http://en.wikipedia.org/wiki/Stargate_Project

Harald Puthoff

http://en.wikipedia.org/wiki/Harold_E._Puthoff

Russel Targ

http://en.wikipedia.org/wiki/Russell_Targ

Ingo Swann

http://en.wikipedia.org/wiki/Ingo_Swann

T. D. Lingo

<http://www.neilslade.com/art/Brain/brainrev2.html>

.

James Randi
<http://www.randi.org/site/>

Stephen LaBerge
http://en.wikipedia.org/wiki/Stephen_LaBerge

Alan Aspect
http://en.wikipedia.org/wiki/Alain_Aspect

Zylberbaum
<http://forums.randi.org/showthread.php?t=45648>

Rupert Sheldrake
<http://www.sheldrake.org/homepage.html>

Dean Radin
<http://www.deanradin.com/>

Roger Penrose
http://en.wikipedia.org/wiki/Roger_Penrose

Bibliografija

- CIA, *The Controled Remote Viewing Manual*, 1986.
- Gerard O Donnel, *Remote Influencing Secrets Revealed*, 2001.
- Chris Frith, *Making Up The Mind*, Blackwell Publishing, 2007.
- Elmar R. Gruber, *Parapsihološki ratovi*, AGM, 2009.
- Edgar Mitchell, *Natures Mind: the Quantum Hologram*, 2008.
- William H. Moorcroft, *Understanding Sleep and Dreaming*, Springer, 2005.
- Tim Rifat, *Remote Viewing*, 2007.
- Andrea Rock, *The Mind At Night*, Basic Books, 2004.
- Reinhard Rohkamm, *Color Atlas of Neurology*, Cinnabar Books, Thieme Verlag, 2004.
- Neil Slade, *The Frontal Lobe Supercharge*, 2005.
- Keith Wekelam, *The Morphism of the Void*, Psychotechnics Publication, 1999.

Ninoslav Šafarić, rođen u Bjelovaru 23. travnja 1967. u 19:15; direktor i urednik u nakladničkom poduzeću Liberata d.o.o., računalni programer, grafički i web dizajner, autor nekoliko knjiga s područja književnosti i ezoterije. Samorazvojne tehnike predaje četrnaest godina.

www.liberatapublishers.com